

N:o 49.

Af Herr Hammar, Carl: Angående ändringar i 10 § 2 mom. af Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet samt 5 § i Kongl. Förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd, i fråga om rösträtt för fastighet, som innehafves af landbo eller arrendator.

Kongl. Kungörelsen af den 21 Mars 1862, om kommunalstyrelse på landet, föreskrifver i 10 § 2 mom. "för fastighet, som innehafves af landbo eller arrendator, röstar *innehafvaren*", och samma Kongl. Förordning, om kyrkostämman, innehåller i 5 § "i öfverläggningar och beslut, som förutsätta afgifter, hvilka enligt gällande författning böra utgå endast af i mantal satt jord, eller af annan fastighet, må ej andra taga del än de, som sådan jord eller fastighet *innehafva*." Afsigten med dessa föreskrifter är tydligen att bereda innehafvare eller arrendator af jord rättighet, att sjelf med sin röst deltaga i beslut om afgifter, som drabba *honom*; och detta synes äfven förenligt med all billighet; men då man besinnar, att vid kommunalstämma kan beslutas påläggande af afgifter för flera år, och vid kyrkostämman äfven uppgöras öfverenskommelser om presterskapets, skollärares och kyrkobetjenings löneförmåner för en längre tid, samt att dylika frågor kunna förekomma under sista året af en arrendators arrendetid, framstår: att dylika beslut betydligt ingripa i en jordegares rätt. Det synes mig derföre af behovet påkalladt, att ofvannämnda föreskrifter erhålla en sådan ordalydelse, att hvarken jordegarens eller arrendatorns rätt trädas för nära; och detta så mycket heldre, som det vid förekommande fall visat sig, att auktoriteter tolkat förenämnda stadganden strängt efter bokstafven; då jordegaren blifvit fränkänd all deltagningsrättighet i beslut, som beröra hans rätt.

För att förebygga den orättvisa, som härigenom kan uppkomma, vågar jag vördsamt föreslå, det Riksdagen ville för sin del besluta,

att 10 § 2 mom. af Kongl. Förordningen af den 21 Mars 1862, om kommunalstyrelse på landet, må erhålla följande lydelse: för fastighet, som innehafves af landbo eller arren-

dator, röstar innehafvaren; dock ej i frågor, som beröra längre tid än hans innehafvanderätt till fastigheten, vid afgörande af dylika, rösteegaren, samt att i samma Kongl Förordnings, om kyrkostämman, 5 § må göras ett likartadt tillägg.

Stockholm den 26 Januari 1869.

C. Hammar.

N:o 50.

Af Herr Almquist, Erik Viktor: Angående anvisande af medel för fortsättning af Norra Stambanan.

Då man haft anledning förmoda, att någon fråga vid denna riksdag icke skulle förekomma om någon storartad fortsättning af landets jernvägsbyggnader, och vi undertecknade, representanter för Norrland, under denna förut-sättning icke heller trott oss böra bringa under Riksdagens pröfning det för Norrland så ytterst viktiga spörsmålet, huru denna vidsträckta, större delen af året på alla beqväma kommunikationer blottade, men deraf i största behof varande del af landet skulle kunna lämpligast blifva tillgodosedd, finna vi oss emellertid af det i motionstidens sista timmar framställda, vidtomfattande förslaget till reglering af våra jernvägsbyggnader för en lång framtid, desto heldre manade att fästa Riksdagens benägna uppmärksamhet på denna Norrlands lifsfråga, som vi med bestörtning erfarit, att i antydda, vidtomfattande förslag, der man med synnerlig frikostighet velat bereda mellersta och södra Sverige icke allenast hitills påtänkta, men ofullbordade stambanor, utan ock en mängd bibanor, allt på Statsverkets bekostnad eller mot dess räntegaranti, under det deremot för hela Norrland, med en befolkning af mera än en half million, någon tanke på vidare jernväg, än från Upsala till Gefle.—Dalabanan, alls icke igenfinnes.